

Čís. 16875.

Vyrovnací správce jest v exekučním řízení zavedeném proti vyrovnacímu dlužníku před zahájením vyrovnacího řízení o dlužníkově jmění oprávněn k návrhům jen potud, dokud jest to součástí jeho povinností uložených mu v § 34 vyr. ř., anebo pokud mu oprávnění k podání návrhu bylo výslovně uděleno (§ 14, odst. 2, vyr. ř.), není však v takovém exekučním řízení, byť vymáhající věřitel nabyt oddělného práva a povolení úschovy zabavených věcí v posledních 60 dnech před zahájením vyrovnacího řízení, oprávněn navrhnouti zrušení úschovy, povolené již před zahájením vyrovnacího řízení, vydání zabavených věcí a omezení exekuce.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1938, R I 583/38.)

Dr. Bedřich H., který byl ustanoven vyrovnacím správcem ve vyrovnacím řízení o jmění Viléma G., navrhl, aby v exekučním řízení vedeném proti dlužníku v posledních 60 dnech před zahájením vyrovnání vymáhajícím věřitelem Františkem R. byla jednak omezena exekuce jen na část zabavených věcí, jednak aby bylo zrušeno uschování zabavených věcí a vymáhajícímu věřiteli uloženo jejich vydání povinnému. Exekuční soud vyhověl návrhu. Rekursní soud zamítl návrh.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vyrovnacího správce.

Důvody:

Vyrovnací správce není účastníkem exekučního řízení zavedeného proti vyrovnacímu dlužníku, nýbrž jest pouze orgánem vyrovnacího řízení. Jest proto v exekučním řízení proti vyrovnacímu dlužníku oprávněn k návrhům jen potud, pokud jest to součástí jeho povinností uložených mu v § 34 vyr. ř. č. 64/1931 Sb. z. a n., anebo pokud mu oprávnění k podání návrhu bylo výslovně uděleno (§ 14, odst. 2, vyr. ř.).

V § 34, odst. 1, vyr. ř. jest mu uloženo zejména pečovati o to, aby byl dlužníkův podnik podle možnosti dále provozován, dozírati na vedení dlužníkovu podniku a na to, aby jmění dlužníkovu nebylo ztenčeno nebo zavlečeno. To se však týká takových právních jednání a úkonů, k nimž došlo po zahájení vyrovnacího řízení a které překážejí vyrovnacímu správci v konání jeho povinností. Nedůvodně poukazuje stěžovatel na rozhodnutí č. 2777 Sb. n. s. (také č. 3688 Sb. n. s.), neboť tam bylo přiznáno vyrovnacímu správci oprávnění k návrhu na zrušení exekuce povolené proti předpisu § 10 vyr. ř. č. 337/1914 ř. z. po zahájení vyrovnacího řízení.

V souzeném případě nabyt vymáhající věřitel práva na oddělené uspokojení zájmem ze dne 29. ledna 1938, tedy v posledních 60 dnech před zahájením vyrovnacího řízení, jež bylo zahájeno dne 4. února 1938 a rovněž uschování zabavených věcí bylo povoleno již dne 29. ledna 1938. Nebyl proto vyrovnací správce oprávněn učiniti návrh na zrušení úschovy a vydání zabavených věcí vyrovnacímu dlužníku ani na omezení exekuce.

Podle § 14, odst. 2, vyr. ř. jest vyrovnací správce oprávněn učiniti u exekučního soudu pouze návrh na zrušení zahájeného zpeněžovacího řízení a proti nevyhovění tomuto návrhu příslušelo by vyrovnacímu správci i právo k rekursu.

Poněvadž vyrovnací správce nebyl oprávněn k návrhu jím učiněnému, odmítl rekursní soud jeho návrh právem.

Čís. 16876.

Právní účinek poznámky žaloby o zrušení spoluvlastnictví, záležející v tom, že podle exekučního titulu znějícího proti žalovanému spoluvlastníku, možno vésti exekuci i proti jeho knihovnímu nástupci, jest omeziti jen na přisouzený nárok na zrušení spoluvlastnictví, nelze jej však rozšiřovati též na nárok na náhradu útrat sporu o zrušení spoluvlastnictví.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1938, R I 453/38.)

Srov. rozh. č. 13692 Sb. n. s.

Pravoplatným rozsudkem ze dne 27. dubna 1936, Ck I 83/35, bylo uznáno právem, že se společné vlastnictví mezi žalobcem, nyní vymáhajícím věřitelem, a žalovaným Vladimírem V. k domu čp. 489 v P. zrušuje, že žalovaný jest povinen trpěti, aby byl uvedený společný dům čp. 489 prodán ve veřejné dražbě a výtěžek rozdělen mezi žalovaného jednou polovinou a žalobce druhou polovinou, a že žalovaný jest povinen nahraditi žalobci útraty sporu. Žaloba o rozdělení společného vlastnictví byla poznamenána ve vložce č. 2160 poz. knihy P. Žalovaný Vladimír V. postoupil ihned po doručení žaloby Ck I 83/35 a po vložení poznámky žaloby na rozdělení společného vlastnictví trhovou smlouvou ze dne 16. července 1935 svou ideální polovinu Anně M. Ježto exekuce proti žalovanému byla marná, navrhl vymáhající věřitel (dřívější žalobce), aby podle uvedeného rozsudku byla povolena exekuce k vymožení útrat sporu 5.000 Kč zabavením a přikázáním pohledávky příslušející Anně M. proti okresnímu soudu v P. jako úřadu vydávajícímu výtěžek soudní dražby za dům č. p. 489. Soud první stolice vyhověl návrhu. Rekursní soud zamítl exekuční návrh.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.